

**ZASTĘPCA
GENERALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA**

Piotr Otawski

Warszawa, dnia 1 lipca 2014 r.

RD05 Poznań

DOA-ks.4700.3.2014.at

WYPIĘCIE
04.07.2014

L.dz. *RUP - 13835-2014*

Zat.

**Pani
Jolanta Ratajczak
Regionalny Dyrektor Ochrony
Środowiska w Poznaniu**

Dotyczy: art. 14 ustawy z dnia 12 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, ze zm.)

Odpowiadając na pismo z dnia 17 stycznia 2014 r. znak: WOO-I.070.1.2014.BR.1 dotyczące zagadnienia utraty statusu odpadu uprzejmie wyjaśniam, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 14 ust. 1 ustawy o odpadach określone rodzaje odpadów przestają być odpadami, jeżeli na skutek poddania ich odzyskowi, w tym recyklingowi, spełniają:

- 1) łącznie następujące warunki:
 - a) przedmiot lub substancja są powszechnie stosowane do konkretnych celów,
 - b) istnieje rynek takich przedmiotów lub substancji lub popyt na nie,
 - c) dany przedmiot lub substancja spełniają wymagania techniczne dla zastosowania do konkretnych celów oraz wymagania określone w przepisach i normach mających zastosowanie do produktu,
 - d) zastosowanie przedmiotu lub substancji nie prowadzi do negatywnych skutków dla życia, zdrowia ludzi lub środowiska;
- 2) wymagania określone przez przepisy Unii Europejskiej.

Wskazać zatem należy, (co wynika, z wprowadzenia do wyliczenia wymienionego w przywołanym powyżej przepisie), że kryteria (warunki i wymagania) muszą być spełnione łącznie, aby dany rodzaj odpadu, wskutek poddania go procesom odzysku, w tym recyklingu przestał być odpadem.

Wyjaśnić należy, że w zakresie wymagań określanych przez przepisy Unii Europejskiej do chwili obecnej zostały wydane następujące Rozporządzenia Komisji (UE):

1. ustanawiające kryteria określające, kiedy pewne rodzaje złomu przestają być odpadami na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Nr 333/11),
2. ustanawiające kryteria określające, kiedy stłuczka szklana przestaje być odpadem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/98/WE (Nr 1179/12),
3. ustanawiające kryteria określające, kiedy złom miedzi przestaje być odpadem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Nr 715/2013).

Konieczne jest tu dodatkowe wskazanie, że zgodnie z art. 6 ust. 4 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz.U.UE.L.2008.312.3) „W przypadkach gdy nie ustalono kryteriów na szczeblu wspólnotowym w ramach procedury, o której mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą decydować odrębnie w każdym przypadku, czy dany odpad przestał być odpadem, z uwzględnieniem odnośnego orzecznictwa. O decyzjach takich zawiadamiają Komisję zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r., ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, w przypadkach, gdy ta dyrektywa tego wymaga.”

Wyjaśnienia do powyższego przepisu można odnaleźć w wydanych przez Komisję Europejską „Wytycznych dotyczących interpretacji kluczowych postanowień dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów”. Komisja Europejska wskazuje w ww. dokumencie, że „w przypadku gdy na szczeblu unijnym nie określono kryteriów utraty statusu odpadu, państwa członkowskie mogą na szczeblu krajowym podjąć decyzję o tym, czy pewne odpady przestają być odpadami. (...) Przy czym państwa członkowskie muszą przestrzegać wymogów dotyczących zawiadamiania zgodnie z dyrektywą 98/34/WE. Wszelkie projekty regulacji technicznych opracowywane przez państwa członkowskie w zakresie kryteriów utraty statusu odpadu muszą być zgłaszane, aby Komisja mogła sprawdzić ich zgodność z art. 6 ust. 1 dyrektywy ramowej oraz ich wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Obejmuje to de facto regulacje techniczne, takie jak przepisy administracyjne lub dobrowolne umowy. Decyzje odnoszące się do konkretnego przypadku nie muszą być zgłaszane, mimo iż mogą się one opierać na ogólnych przepisach administracyjnych, których zgłoszenie jest obowiązkowe”.

Nawiązując do treści art. 6 ust. 4 Dyrektywy 2008/98/WE oraz przywołanych wyjaśnień zawartych w wytycznych Komisji Europejskiej wyjaśnić należy, iż konieczność zgłaszania Komisji Europejskiej, na podstawie art. 6 ust. 4, „decyzji” o przypadkach uznania, czy dany odpad przestał być odpadem, dotyczy regulacji prawnych odnoszących się do tego zagadnienia i obowiązujących na szczeblu krajowym, a nie indywidualnych decyzji administracyjnych rozstrzygających w tym zakresie. Przy czym wskazać tu należy, iż Polska

nie skorzystała z możliwości ustanowienia własnych przepisów technicznych ustalających kryteria utraty statusu odpadów, w odniesieniu do jakichkolwiek rodzajów odpadów.

Biorąc pod uwagę zasadę pierwszeństwa prawa wspólnotowego (prawo unijne ma pierwszeństwo przed prawem krajowym państwa członkowskiego), podkreślić należy, że brak krajowych przepisów technicznych, nie uniemożliwia przesądzenia o utracie statusu odpadów w decyzji wydawanej na mocy ustawy o odpadach w odniesieniu do konkretnego przypadku. Podjęcie takiej decyzji, wymaga jednak spełnienia przez Stronę wszystkich wymagań wynikających z mocy prawa, w tym tych, na które wskazują przywołane powyżej wytyczne. Cytowane powyżej Wytyczne nawiązują tu w szczególności do związku między stosowaniem kryteriów utraty statusu odpadu a prawodawstwem REACH (lub innym prawodawstwem określającym wymogi w zakresie produktu), wyjaśniając, iż „W przypadku materiału, który utracił swój status odpadu, (...) osoba która wprowadza ten materiał na rynek po raz pierwszy, od kiedy utracił on status odpadu, musi zagwarantować, że materiał spełnia wszystkie odpowiednie wymogi określone w rozporządzeniu (WE) 1907/2006 (REACH) i rozporządzeniu (WE) 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (...) Dodatkowe warunki mogą mieć zastosowanie zgodnie z określonym prawodawstwem w zakresie produktów np. dyrektywą 89/106/EWG w sprawie wyrobów budowlanych”

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest natomiast jednoznaczne z uzyskaniem uprawnień do uzyskania orzeczenia o utracie statusu odpadu.

Zastępca
ZASTĘPCA
GENERALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA
Piotr Otawski
Piotr Otawski

Do wiadomości:

- Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska (pozostali)